

romárbócosok, szemérmetlenül törik át haragom hullámverését. Az Atya-isten azonban semmit sem tehet e támadások ellen, mert maga a Fia, Jézus Krisztus vezeti őket. Az imádság, az áldozat flottái ezek, a legmerészebb és legvakmerőbb szeretetét, amelyben a totális forradalom totális odaadással olvad össze.”

Ezzel az üdvtörténeti eseménnyel kapcsolatban csak azt az egyet mondhatjuk: Az új Jézus-éra már megkezdődött, és hirdetője, XXIII. János nyitotta meg azt számunkra emberszeretete által. Nem illő-e tehát az óhajunk, hogy Krisztus e nagy szolgája a maga szeretetreméltó emberségével közöttünk maradjon és semmiféle szupranaturális, szublimációs folyamat ne távolítsa el, ne idegenítse el tőlünk őt? Szükségünk van teljes és közeli segítségére. Működjék tehát továbbra is közöttünk ugyanazzal az emberséggel, mint annak idején, és kavarja föl még mélyebben lelkiismeretünket.

POÓR BERNÁT VERSEI

EZERSZER

*ezerszer látlak újra látlak
magamból százszor fény-magamba rántlak
vadiidegen
és ismerős az arcod mindig mint a végtelen
nekem*

*ha le tudnálak írni, már nem volnál
ha fősteni tudnék rólad képeket
nem te volnál vagy ha te volnál
nem lehetnél tovább magad
ha rímbe csengne föl neved zenéje
mint más közönséges nevek
úgy érzem hogy elvesztenélek
kiröppennél kezemből mindörökre*

DUNA TÜKRE

*Tűnődve nézték arcukat a lámpák
a vitzükörben
felhős volt az ég
s a csillagok a felhők mögé búttak
de az egyszer ragyogó arcok megmaradnak*

*hömpölygött a Duna
s a régen belémosott csillag-arcok
a folyó fenekéről mosolyogtak
nem törte meg a csillogásuk semmi sem
tisztán ragyogtak mint angyalszemek
mint a kisgyerek fénylő szemei
folyó
folyó
ki tudja honnan merre tartasz
de csillagfényeket ringat hintázó hullám-arcod
folyó
folyó
ki tudja honnan merre tartasz
de tükröződ a végtelent*